

MATTHEW TREE, PARLAMENT 21, 4-1, BARCELONA
08015, CATALONIA Tel./Fax: (3) 443 26 30

diss, 6 ago 1994

Estimat Jordi,

Perdona'm per no haver escrit abans, però realment hi ha hagut un munt de feina. Me la va passar el Toni precisament: un manual d'informàtica de 700 pàgines! Ha estat una feinassa, però no sé què hauria fet sense les peles aquelles: aquí tot són despeses i més despeses. Com pots veure a l'encapçalament d'aquesta carta, ja tenim una màquina de fax, igual que tu. Només l'he utilitzat un parell de cops, un per enviar i un per rebre, però em sembla a hores d'ara una màquina gairebé miraculosa, sobretot a l'hora de rebre missatges, veure aquells fulls sortint d'enlloc.. També he descobert que he de pagar un 20% d'impostos sobre tota la feina que he fet aquest any per als anglesos (no gaire, afortunadament), més un munt d'IVA, així que estic pagant el govern espanyol a places fins al gener de 1995. Maco, eh?

Bé, incloc un retall de l'AVUI sobre *El Cel Protector*. Com veuràs, conté una referència a tu tan just com afalagador. Parlant de l'AVUI, jo no sé què cony hi està passant. Fins ara no s'ha publicat cap dels tres articles que he fet per a ells (tots amb el vist-i-plau del David Castillo, el cap del suplement de cultura), incloent-hi l'entrevista amb tu. Per cert, li vaig preguntar sobre aquesta entrevista i em va dir que sí, que sortirà. Misteris de la vida. De manera que no hi ha res a fer que no sigui esperar, i a veure si compleix. (Dit sigui de passada, tinc la sensació que li he ofès d'alguna manera, al David, però no estic segur *com* - de vegades em guardo tant de fer la pilota a qui sigui que faig el revés, com si diguéssim).

Aquí, sembla que el Partit Popular ha entrat en una fase terminal d'anti-catalanisme: ara diuen que estan vigilant perquè els catalans no treguin cap avantatge - cap ni un - del pacte amb el PSOE. La premsa madrilenya de dretes, també, Déu n'hi do. En reacció, sembla que personatges gens sospitosos d'idees radicals, com ara Oriol Bohigas o Nestor Luján, han fet declaracions obertament a favor de la independència política de Catalunya. O sigui, a poc a poc, aquesta idea es va tornant cada vegada més acceptable, a mesura que l'odi visceral que encara existeix a Espanya a tots els nivells socials es va destapant (allò dels seguidors del PP cridant *Pujol, enano, habla castellano* després de les eleccions europees només va ser la punta de l'iceberg). Vist amb una mica d'objectivitat, des del punt de vista del marcià perenne, no hi ha cap dubte que Espanya, en tant que unitat nacional, no funciona ni mínimament. El tractament que es dona, en general, als catalans - tractant-los d'estrangers poc fiables i d'espanyols deslleials a la vegada - n'és una prova com una catedral.

Jordi, enviaré això avui mateix, dissabte al matí, abans que tanquin les botigues. El dilluns vaig cap a Londres, sol, per ajudar a arreglar les coses del meu pare (roba i llibres, principalment), i llavors la Désirée vindrà el dia 14 i anirem amb la mare cap a Cornualla, a descansar i fer vacances. Tornarem a finals d'agost. Per tant, us desitgem un molt bon estiu a tu i a la Isabel. El setembre t'escriuré una carta de debò! Fins aviat

una abraçada ben

fanta,
Matthew